

ŠESTÁK

oddílový časopis 6.koedukovaného oddílu a 6.oldskautského klubu **Junáka - českého skauta** v Kateřinicích
číslo **123** vydáno pro vnitřní potřebu - 2.října 2015, nákladem 45 výtisků

WWW.SESTKA.eu WWW.OLDSKAUTI.cz

TÁBOR na Javorové louce 2015

Oddílová Rada

Nastal čas...

Milí šestkaři a šestkařky, vážení rodiče,

ano, nastal čas... Čas k tomu, abych odešla z vedení oddílu a dala tím možnost k jeho dalšímu rozvoji, vývoji, prostě nastal čas na změnu. Oddíl jsem vedla sedm let. Bylo to sedm let starostí, zážitků, zkušeností, radosti, novostí a ... A čeho všeho to ani nejde popsat. Být vedoucí Šestky, byla pro mě čest a snažila jsem se, aby to bylo znát. Snad bylo...

Teď jen trochu informací pro vysvětlení, jak to letošní rok bude. Letošní školní rok bude takový „překlenovací“, tedy zastupujícím vůdcem do června bude Fanta, tedy do června se prosím s dotazy a vším podobným obračejte na něj.

Už mně jen zbývá Šestce, jejím členům, vedení popřát hodně úspěchů, podařených výprav, a aby v ní každý našel nějakého kamaráda, třeba takové jaké jsem poznala i já...

Vím, že jste zvyklí ode mě na delší články, ale toto je pro mě tak zvláštní článek, že jsem snad v těch méně slovech než obvykle, řekla vše.

Šestku mám ráda a vždy budu...

Fialka

Šestko,

už delší dobu vím, že po sedmi letech vůdcování chce Fialka oddíl předat někomu z roverů našeho oddílu. Nevěděl jsem přesně komu, a kdy by k tomu mělo dojít. Když jsem pár dní po Helpu dostal zprávu, že se u Dity koná rada ohledně vedení oddílu, byl jsem zrovna na cestě z práce a jel tedy rovnou na tu radu. Fialka na nás vyřkla s tím, že právě teď a tady se oddílu vzdává a je tedy na nás, jak se s tím dál popereme. Po asi hodinové debatě jsem pochopil, že asi nemá cenu to dále prodlužovat, že Fialka tohle rozhodnutí myslí vážně a z osobních důvodů právě skládá svou funkci. V ten moment jsem si nebyl úplně jistý, jestli jí dochází, co to pro náš oddíl znamená a jaké to může mít následky. Nicméně realita byla na stole a začátek nového skautského roku taky. Jak, proč, kdo, kdy... různé otázky mně letěly hlavou, ale odpovědi žádné. Většina RS právě začíná studovat výšku a nikomu se zřejmě nechtělo pouštět se do dvou tak těžkých břemen najednou, i když vím, že ne jeden vůdce oddílu takto funguje, ale asi bych se na to díval podobně jako začínající vysokoškolák. Všichni máme svoje plány, práci, školu, mnoho různých přátel a dalších aktivit a být vůdcem oddílu tady určitě zabere velké místo, času a neméně úsilí. Já jsem v ŠESTCE vyrůstal a ŠESTKA byla, je a bude, ať už větší nebo menší, součástí mého života. Při jízdě na radu jsem ani netušil, že se něco takového stane, ale jo v tento divný a zvláštní moment to takhle cítím a беру vedení ŠESTKY na nějakou dobu do svých rukou. Doufám, že to pro oddíl bude přínosem a předem díky všem, co se alespoň málo pokusí mi v tomhle pomoci.

Fanta Kulišák

Vítej v novém skautském roce

2015 2016

Nový skautský rok, nový školní rok, noví lidé, nová přátelství, nové zážitky, cíle, výzvy..
Nové věci přinášejí spoustu příležitostí. A od těch, je už jen malý krůček k velkému štěstí. Slavní
myslitelé a úspěšní lidé tvrdí, že **štěstí** je to, když se setká **příležitost s připraveností**.
Využij každé nové příležitosti něco dokázat či zažít a BUĎ PŘIPRAVEN!

Jak je již z předchozí stránky patrné, i Šestku jako celek potkala do začátku roku poměrně velká změna. Vlastně jak se to vezme, na jednu stranu téměř převeliká, ale na druhou se vlastně skoro nic nemění.

Abychom vše uvedli na pravou míru, od měsíce října 2015 funguje oddíl pod vedením Fanty. Tímto žádáme, nekontaktovat již Fialku, ale využít následujících spojení.

Vůdce oddílu:	Fanta - Radim Zbranek	732 868 449	r.zbranek@seznam.cz
Zást. vůdce odd. a S&V Ratiboř:	Janina - Jana zubíčková	731 488 124	zubickova@seznam.cz
Informace ví:	Dita - Dita Gabryšová	731 527 143	ditu@email.cz
S&V Kateřinice:	Flegy - Zdenek Drábek	737 206 940	drabek.zdenek@gmail.com
Rádce Žab:	Slon - Kamila Jakubíková	736 225 796	kamila.jakubikova@seznam.cz
Rádce Šneků:	Rex - Jan Sluštík	721 409 236	jan.slustik@seznam.cz

Obnovujeme a testujeme oddílový mail, o jeho 100% funkčnosti dáme vědět. Měl by fungovat jako univerzální kontakt na kohokoli z vedení. Tím se podpoří rychlost odpovědi a ušetří kolonky v adresáři a paměti. Každý si jej zapamatuje snadno a tím lépe, pokud zná oddílový web (www.sestka.eu).

Oddílová rada: vedení Šestky

sestka@sestka.eu

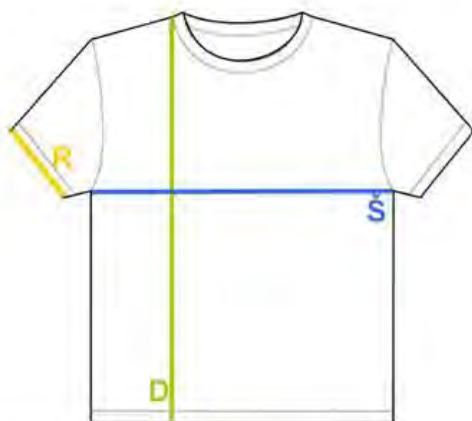
Nová HELPová trička

Model 2015 je stále k mání! Nová trička s designem od Mirisa ve hnědém provedení. Původní varianta s černým potiskem byla pro výraznější kontrast nahrazena upgradem s bílou vrtulí a nápisem.

Na organizátory čekala výrazná modrá trička, aby je nikdo nepřehlédl. Těchto je pouze ome-

zené množství, ale hnědých se můžeme nabažit do sytosti. Trička jsou z kvalitního materiálu a pobíhá se v nich velice příjemně. Takže pokud jej ještě nemáš, není na co čekat, kontaktuj Ditu nebo kohokoliv z vedení a poříd' si tenhle skvělý kousek do svého skautského šatníku!

Velikost	D	Š	R
S	71 cm	47 cm	18 cm
M	73 cm	52 cm	19 cm
L	75 cm	55 cm	20 cm
XL	78 cm	61 cm	21 cm

Pro šestkaře je tričko za 200 Kč. Obyčejný smrtelník jej dostane za 250 Kč. Vybírat můžeš ze čtyř velikostí.

Již několik let nahrazuje tato stálá rubrika kroniku ŠESTKY. Zde máme snahu zachytit téměř každou akci, která se v oddíle udála - očima těch, kteří měli potřebu se o své zážitky s vámi podělit.

Putůák po Bílých Karpatech 26.-30.6.

(Kája) Vyrázili jsme ve 3:30 nasáčkovaní ve Fialčině zbrusu nové Fobii směr Vsetín, vlakové nádraží. Letos se nastupování obešlo bez odprošování výpravčího, aby na nás celý express milostivě počkal a tak jsme do onoho couráku naskakovali celkem bez obtíží. Vybrali jsme si pro sebe jeden z vagonů a tak nějak, co podmínky dovolili jsme se uvelebili. Jenomže vyšlo najevo, že tento vagon není restaurační a snídaně je tedy čistě v naší režii. No dobrá, tak jen škoda, že společné jídlo je až od oběda. S tím jsem nepočítala, když vyjíždíme takhle na večer. To neva, na to, že jsem vstávala zhruba před dvaceti hodinama je myslím úspěch už to, že sedím v tom vlaku.

Celá putovní posádka, tedy já, Luky, Ferda a Deny, se jakýmsi záhadným způsobem vykodrcala na nástupiště v Petrově, okres Hodonín. Nechtělo se nám nikam. Teda Lukymu jo, ten vytasil slaninu a pak téměř nebyl k zastavení. To bylo v přímém rozporu s tím, že jsem už 24h vzhůru a nemám svoje jídlo. Jasně že mě nenechali umřít hladu, moc jsem si pošmákla na rohlíkách, díky kluci. Jenomže to zřejmě nebyl vůbec dobrý nápad se cpát tou bílou moukou, když už víc než půl roku více méně pečivo nejím. A tak se stalo, že do únavy z nevyspání se přidala nevolnost z rozbíhající se toxikace lepkem a ostré křeče v břiše jako bonus předvídaly velmi zajímavý výlet.

Začátek byl pro mě dost peprný a přiznávám se, že z prvního dne si pamatuju jen úlomky vzpomínek na trasu a krajinu. Veškeré moje myšlenky se zabývaly přemáháním bolesti, nevolnosti a únavy. Nainstalovala jsem si masku a autopilota a snažila se udržet tempo. Haha, jasně že kecám. Snažila jsem se přežít a neztratit zbytek výpravy na víc než 5 kilometrů.

Když se k večeru určovalo místo k přespaní, měli jsme za sebou asi 20 km, pro mě to bylo horší

než stovka, ale následující 3 kilometry nachozené nazdařbůh, jen aby si hoši dokázali svoji pravdu, byly už opravdu v rámci sebepřekonání. Nové puchýře ze starých bot byly už jen třešnička na dortu a tento nádherný obrázek vydařeného dne dokresloval fakt, že ikdyž už jsme se konečně zastavili, pořád není pevně rozhodnuto, kam složíme hlavy a z poza lesa se žene docela černý mračoun. Abych to úplně nedramatizovala, i když mě to teda baví, tak nakonec jsme spali hezky pod stříškou, v suchu a na rovném, k večeri byl grilovaný hermelín (v ešusu na vařiči) a k snídani míchaná vajíčka. No co bylo to zasloužené. Ale přšelo, i když tuším že 100% radarů tvrdilo, že pršet nebude. Pršelo celou noc a pak taky celé dopoledne, ale i tak to prostě stálo za to, i když Luky už s náma na žádné výslapy raděj nechce. Teda aspoň se mnou ne. Ani nevím, kolik se nám nakonec podařilo ujít, žádné závratné číslo. Zdolali jsme ale 2 rozhledny několik vrcholů (Javorník, Lopeník a další). Celá trasa vedla přímo po státní hranici Česko - Slovensko a za normálních okolností je čistě vycházková.

Výlet jsme zakončili v Luhačovicích na koupališti u Vincentky.

Tábor na Javorové louce 2015

Letos jsme se opět probíjeli do vojenského prostoru Libavá, což s sebou nese strasti i slasti. Jednak je s tím nekonečně moc papírování a e-mailování a jiné korespondence a komunikace s vojenským úřadem a druhá se tam nesmíme promenádovat a vyrážet na výlety, jak se nám zachce, aby nás nepřekvapili nějací cvičící vojáci.

Na druhou stranu, příroda je tam nádherná a zachovaná bez zásahu běžných turistů a domorodců, protože bez povolení tam nikdo z nich nesmí, ale vojáci tam necvičí, protože je to té civilizaci už přece jen blízko.

Je to tedy takový ideální prostor pro skautské tábory a obrovské množství oddílů tuhle možnost využívá.

Periferie vojenských prostorů patří přes léto skautům a konkrétně Šestku to tam táhne díky starému dokonalému tábořišti na Ostrově, kde už se však bohužel tábořit nesmí.

Kde budeme bydlet těch 16 dní v příštím létě, je zatím ve hvězdách. Třeba se nám podaří objevit to vysněné místo a konečně se zase na nějaký ten rok usadíme.

Pomož najít oddílové tábořiště!

Kritéria:

- 1. louka vhodná pro stavbu podsadových stanů**
- 2. přístupnost autem**
- 3. voda - potok/řeka/nádrž v čem se dá koupat**
- 4. vzdálenost z Kateřinic do 100 km**
- 5. ideálně, aby prostor patřil jednomu majiteli (to je ale těžké, není to podmínkou)**

Veškeré návrhy, nápady či postřehy z rodinných výletů shromažďujte na Fantovu adresu r.zbranek@seznam.cz a posléze přímo na oddílový mail. Budeme vděční za každý návrh. Děkujeme

HELP 2015

Největší přespolní hra v České republice!

(Rex) Ten osudný den jsem sedl aj s věcmá a svačinou na kolo a vyrazil do Kateřinic do Březin. Ani jsem se nestihl vydýchat a už mi byl udělen první úkol, udělat cedule na parkování a velkou ceduli HELP, kterou jsme s Pětkou vyvěsili u odbočky do Březin. Pak jsme se celá armáda odebrali do malé klubovny, kde jsme byli rozděleni do týmů a byly nám předány mapy prostoru a sděleny všechny pravidla a informace. Náš tým zůstal jako poslední v Březinách, ale za chvíli jsme se všichni naskládali do auta a

odjeli na naše místo, kde jsme ihned obešli první kolečko. Po dlouhém obcházení jsme na chvíli sedli do auta a pojedli a popili. Šumění vysílaček však nepřestalo. Kolem čtvrt na 4 byla vystřelena světlice a rána jak prase, která měla oznámit všem záchranným týmům, kde je vrak a zranění. Hned po té jsme v autě přejeli nad vrak, kde jsme začali obcházet a kontrolovat víza. Několik jsme jich chytli to ano, ale s těma pražákama jsem to po chvíli už opravdu nemohl vydržet (nic proti). Mezitím se Luky dokázal ztratit v lese, zatím co

my jsme je hlídali. Začínalo svítat a tuhle část si moc nepamatuju. Promrzal jsem, ale bylo mi dobře. Ráno jsme se najedli, převlekli, chvíli odpočinuli a začal boj se šiškami, který mi moc nevyhovoval, ale nějak jsem to přežil. Začali jsme obcházet poblíž vraku, ztratili jsme vysílačku, kterou jsme nakonec ale našli a já jsem konečně začal zjišťovat, kde jsme tu celou noc vlastně byli. Hodně jsme přejížděli autem sem a tam, přičemž jsem si vyzkoušel násadek a výsadek za jízdy při otevírání brány. A nějak tak jsem to já prožil do těch 4 hodin, protože potom se mi udělalo blbě a jel jsem radši domů. Nevím, jak dopadlo hodnocení a zbytek Helpu, ale za mě je to strašně suprová akce. Těším se na příští.

(Janina) Už nevím, co to byl za den, ale zkrátka pár dní před Helpem, mi volala Dita, abychom se domluvily na nákupu věcí na maskování raněných. Zrovna jsme něco dělali venku celá rodina a tak si naši neodpustili připomínky typu: „nezapomeň a řekni Ditě, ať objedná i krupy, krvi bude dost, tak uděláme jelita...“. No a tak to u nás probíhalo, při cestě do školky jsme s Barčou řešily, jaké zranění by ještě šlo udělat a Barču napadlo, že by nebylo špatné, kdyby někoho probodla tyčka nebo jestli koupíme stříkačku a uděláme tepenné krvácení. Myslím, že lidi, kteří nás potkali, byli docela překvapení tématem rozhovoru dvou mamin s kočárkem. Pak nastal den D, nebo vlastně den H a velké helpové maskování mohlo začít, děti přišlo hodně a tak jsme se pustily do práce. Namaskovat bledé tváře, popáleniny, sklo v ruce, noze, potrhání šlachy i velké a fakt škaredé otevřené zlomeniny. Musím říct, že všechny děti byly moc šikovné, snažily se hrát své zranění dobře a to i tehdy, když už byly po celém dnu unavené. Trochu mě zklamalo ošetřování některých týmů. Je škoda, že si vybírali jen lehká zranění s jednoduchým ošetřením, a když už si vzali někoho s těžkým zraněním tak to odbyli jen tak. Víím, že kdyby zraněné představovali dospělí, bylo by to opravdovější, ale tolik nás zase není. Je to škoda i pro ně, přišli tak o spoustu bodů. Samozřejmě byly i týmy, které zraněné ošetřily super, jen je škoda, že ty většinou nevyhrají. Help se mi ale moc líbil a už teď se těším na další.

(Šáša) Přijeli jsme do Březin, tam jsme chvíli pobýli, než všichni přijeli. Potom jak tam všichni byli, tak nás Janina namaskovala a připnula nám na tričko lístečky co má kdo za zranění. Nasedli jsme do auta a jeli k vraku. Šli jsme pěšky lesem, než jsme k němu došli. U vraku jsme si rozdělali karimatky a nachystali spaní. A Kecka nám, řekla, ať

jsem potichu, že hra už začala. Potom jsme všichni usnuli, a když jsem se probudila, byla jsem na úplně jiném místě, než jsem usnula. Potom jsem viděla, jak přicházejí záchranáři a ošetřují ostatní děti. Potom jsem viděla, jak jeden přichází ke mně, podíval se na můj lísteček co mi je, ošetřil mi moje zranění, což bylo, že jsem měla rozříznou ruku a šli jsme směrem k Březinám, ale byl v tom háček, protože na nás skoro všichni útočili šiškami. Potom jsme šli dlooooooouhou cestu, skoro už jsme byli u Březin a zrazu vidí, jak přichází ostatní členové jeho týmu. Po chvíli se k nám přidali a došli jsme k Březinám, když už jsme byli vevnitř, Barča se mě zeptala, jak se o mě staral a jestli na mě byl hodný. Poté jsem šla k Janči, a jelikož mi pár kostiček vypadlo už na místě, musela jsem si změnit zranění na hluboké bezvědomí. Chvilíčku jsme čekali, než pro nás někdo přijede a odveze nás zpátky k vraku. Když už jsme byli u vraku, Kecka nám dala svačinku (oplatky a vánočku) a svačinu jsem snědla, napila jsem se teplého čaje a lehla si do spacáku a čekala. Když už jsme tam byli jenom tři poslední, tak tam pro mě přišla jedna skupina a vzala si mě. Jelikož jsem byla na nosítkách, tak jsem polovinu cesty zaspala, při druhé polovině cesty jsem se vzbudila a absolutně jsem nevěděla, kde jsem. Už jsme byli u Březin, tam mě položili na lehátko na zem, zvedla jsem se a Barča se mě opět zeptala, jak se o mě starali a jestli ke mně byli hodní. Pak jsem si dala párek v rohlíku, a když jsem dojedla, tak asi pět minut potom pro mě přijela mamka,

ale před odjezdem domů jsem si ještě koupila helpovské tričko a jela domů. Doma jsem se konečně umyla a vyprděla.

(Jaxa) Hej, mám napsat článek o Helpu, ale moc si toho už nepamatuju a z noci už vůbec ne. Takže napíšu o tom, co si pamatuju. Pamatuju si chození, a jak jsme s Rexem statečně šli do lesa, který vypadal vážně strašidelně. Jeho větve se na nás sáply, ale my šli statečně dál až na jeho úplný začátek. Pak jsme se otočili, protože jsme šli špatně, což jsme samozřejmě věděli, žádný jiný důvod proč bychom šli do lesa, nebyl. Že jo, Rexu?!? Ale za to mohl Luky, mohl nám dát lepší navigaci. Potom jsme "chytali" jednoho borce, co měl prošlé vízo. Dobře, dívali jsme se, jak utíká, ale za to mohla špatná informovanost, za kterou může ... Lukáš. Samozřejmě. Potom, co jsme se ho snažili najít. Jakože ... snažili v pravém slova smyslu toho slova najít a nenašli jsme, jsme pokračovali v naší cestě na ... určitě to byla jedna ze světových stran. Dále myslím jsme slyšela říkat Rexe, že neusne, na což asi 7 vteřin po jeho slavném výroku usnul. Pak si pamatuju Jitku, která mě držela za ruku, jinak bych asi usnula uprostřed cesty (chůze). Taky mě pak držel Rex, protože prostě chtěl, ne protože bych se bála. Taky vím,

že jsem měla číslo na rameni 72. Bylo vážně hezké, ale .. to je asi vedlejší. Jinak ... Luky to měl vážně dobře zařízené. Všechno šlo v pohodě. Uprostřed noci jsme zajali nějakou borku z Prahy. Které huba jela víc než mě, což je už co říct. Snažila se mně překecat na nějakou jejich akci v Praze a já si chvílemi vážně připadala jako vězeň. Mlela až tak moc, že ji Jitka chtěla pustit už dřív. Ta holka měla vážně dobrou taktiku. Určitě by mně teď zepsula, že nevím její jméno, ale hold promiň ..... ty, ať již tvé jméno bylo jakékoli, ale důležité je, že jsem si na tebe vzpomněla, stejně to nejspíš nebudeš číst. Moje nohy se k ránu odřely a tak jsem si šla domů přezout boty. Vzhledem k tomu, že když jsem si ponožky obouvala, byly modré, a když jsem je vytahovala, byly červené, tak si myslím, že to šlo. Pak jsem si je přezula, asi 5 hodin pospala, snědla výbornou svíčkovou a vrátila se pomoc. Jo, a taky jsem se každému chválila, jakou jsem měla výbornou svíčkovou. A pak už jsme jen uklidili vrak a šli domů. Ale chválila jsem si oběd perfektně. Sice pak po mně za to všichni házeli šišky, ale .. stálo to za to.

ODDÍLOVÉ SCHŮZKY

Světlušky a Vlčata Kateřinice

holky a kluci 6 - 10 let

Pondělí 16:00 - 18:00

Světlušky a Vlčata Ratiboř

holky a kluci 6 - 10 let

Pondělí 15:30 - 17:30

Žaby

holky 11 - 15 let

Středa 16:30 - 18:30

Šneci

kluci 11 - 15 let

Úterý 16:00 - 18:00

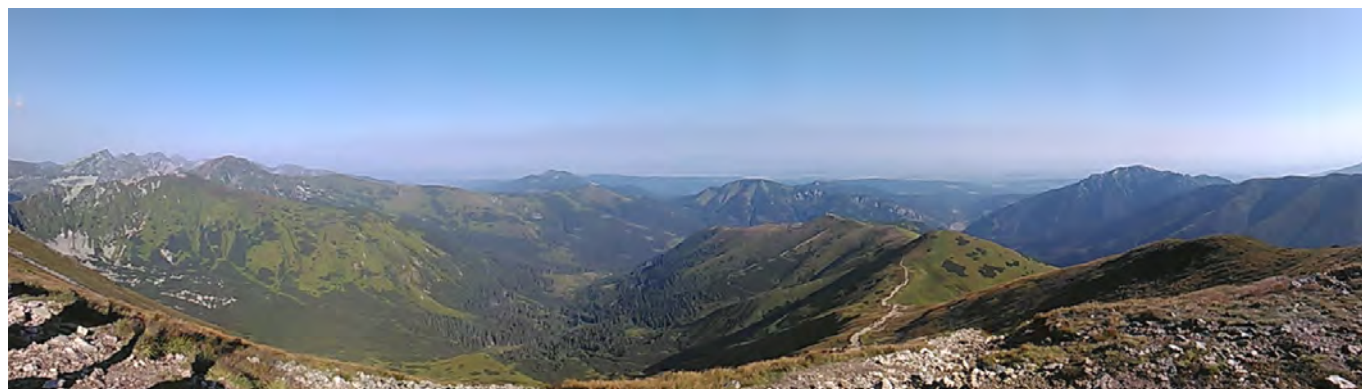
Oddílovka

Všichni

Pátek 16:15 - 18:15

Vždy v DBCB, jen S&V Ratiboř se scházejí v klubovně nad Farou v Ratiboři.

Program na ŘÍJEN

- 2.10. oddílovka (Luky)
3.10. pomoc DBCB
9.10. oddílovka (Mája)
16.10. oddílovka (Ferda)
23.10. oddílovka (Dita)
30.10. - 1.11. oddílová výprava na chatu (Fanta)
Podzimní prázdniny 29. a 30.10. (28.10. je státní svátek).

Život je slib - splň ho

Život je smutek - překonej ho

Život je hymna - zpívej ji

Život je boj - přijmi ho

Život je štěstí - zaslouž si ho

Život je život - žij ho!

Matka Tereza

*Na vzniku tohoto ŠESTÁKU číslo 123 se podíleli: Fialka, Fanta, Kája, Rex, Šáša, Janina, Jaxa.
Toto číslo ŠESTÁKA je určeno pro : .....*

Archiv všech oddílových časopisů můžeš najít na www.oldskauti.cz (sekce ŠESTÁK).